

Rozhodnutí Vyššího vojenského soudu ze dne 27.07.1972, sp. zn. To 212/72, ECLI:CZ:VVS:1972:TO.212.1972.1

Číslo: 34/1973

Právní věta: Z ustanovení § 66 odst. 1 tr. ř. nelze dovodit, že je možno uložit pořádkovou pokutu i v případech, kdy osoba předvolaná k soudu odpírá přijmout doručovanou písemnost. Z okolnosti, že adresát odepře přijmout písemnost, lze vyvodit jen důsledek uvedený v § 64 tr. ř., a to za předpokladu, že byl přesně dodržen postup v tomto ustanovení předepsaný.

Soud: Vyšší vojenský soud

Datum rozhodnutí: 27.07.1972

Spisová značka: To 212/72

Číslo rozhodnutí: 34

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Doručování, Pokuta pořádková

Předpisy: 141/1961 Sb. § 64
§ 66 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 34/1973 sb. rozh.

Z ustanovení § 66 odst. 1 tr. ř. nelze dovodit, že je možno uložit pořádkovou pokutu i v případech, kdy osoba předvolaná k soudu odpírá přijmout doručovanou písemnost.

Z okolnosti, že adresát odepře přijmout písemnost, lze vyvodit jen důsledek uvedený v § 64 tr. ř., a to za předpokladu, že byl přesně dodržen postup v tomto ustanovení předepsaný.

(Rozhodnutí vyššího vojenského soudu ze dne 27. 7. 1972 sp. zn. [To 212/72.](#))

Na podkladě stížnosti obžalovaného vyšší vojenský soud zrušil podle § 149 odst. 1 tr. ř. usnesení předsedy senátu soudu prvního stupně, kterým byla podle § 66 odst. 1 tr. ř. uložena obžalovanému pořádková pokuta ve výši 250 Kčs, a to proto, že bezdůvodně odmítl převzít doručované předvolání k hlavnímu líčení na den 30. 6. 1972 a tím zmařil jeho provedení.

Z odůvodnění:

Usnesení předsedy senátu soudu prvního stupně byla podle § 66 odst. 1 tr. ř. uložena obžalovanému

pořádková pokuta ve výši 250 Kčs proto, že bezdůvodně odmítl převzít doručované předvolání k hlavnímu líčení na den 30. 6. 1972 a tím zmařil jeho konání.

Uvedené rozhodnutí nenabývalo právní moci, protože je obžalovaný napadl včas podanou stížností. V odůvodnění uvedl, že závěry předsedy senátu soudu prvního stupně nejsou zcela přesné. V rozhodnou dobu odmítl prý převzít pouze dopis vojenského obvodového soudu od civilní osoby, která se mu jako zaměstnanec soudu neprokázala, a bylo zřejmé, že nejde o poštovního doručovatele. Proto chtěl, aby mu zásilka byla doručena jako obvykle na adresu jeho služebního působiště. Kromě toho jeho zdravotní stav mu stejně neumožňoval i pro případ, že by mu předvolání bylo včas a řádně doručeno, připravit se náležitě na hlavní líčení. Vzhledem k tomu vyslovil mínění, že nelze posuzovat jeho jednání jako projev nekázně a neúcty k soudu.

Vyšší vojenský soud přezkoumal napadené rozhodnutí předsedy senátu soudu prvního stupně, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že v předmětné věci nejsou podmínky pro uložení pořádkové pokuty za to, že obžalovaný odepřel převzít předvolání k hlavnímu líčení.

Podle § 66 odst. 1 tr. ř. může předseda senátu uložit pořádkovou pokutu pouze takové osobě, která přes předchozí napomenutí ruší řízení nebo se k soudu, prokurátorovi, vyšetřovateli nebo vyhledávacímu orgánu chová urážlivě anebo která bez dostatečné omluvy neuposlechne příkazu daného mu podle uvedeného zákona.

Z obsahu tohoto ustanovení tedy vyplývá, že zákon nepočítá s možností ukládat pořádkovou pokutu i v těch případech, kdy předvolávaná osoba odpírá přijmout doručovanou písemnost. Podle § 64 odst. 1, 2 tr. ř. odepře-li totiž adresát písemnost přijmout, poznamená se to na doručence spolu s datem i důvodem odepření a písemnost se vrátí. Uzná-li pak předseda senátu (v přípravném řízení prokurátor, vyšetřovatel nebo vyhledávací orgán), že přijetí bylo odepřeno bezdůvodně, považuje se písemnost za doručenu dnem, kdy přijetí bylo odepřeno. Na tento následek musí však být adresát doručovatelem upozorněn.

Z těchto důvodů odvolací soud napadené usnesení zrušil.